

I bez dopravní značky označující začátek obce musí řidič poznat, že obcí projíždí a přizpůsobit rychlost jízdy

Nejvyšší správní soud řešil přestupek řidiče z Děčína – muž byl hlídkou Policie ČR zastaven poté, co v Děčíně ve 21:25 hod projel měřeným úsekem rychlostí 108 km/h. Za toto jednání (a také za vjezd do zákazu vjezdu) mu byla uložena pokuta 5000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců.

Řidič pokutu odmítl s tím, že vjel do města po silnici, na níž není značka začátek obce, a proto nebyl povinen respektovat maximální dovolenou rychlost 50 km/h. Podle Nejvyššího správního soudu se ale řidič přestupku dopustil. Jízda stěžovatele napříč obcí v rychlosti přesahující 100 km/h znamenala reálné nebezpečí pro zdraví, život a majetek stěžovatele i ostatních účastníků silničního provozu v obci.

Co přesně soud na to?

„Přijel-li stěžovatel do obce po pozemní komunikaci, která nebyla osazena dopravní značkou č. IS 12a „Obec“, neznamená to, že by nebyl povinen dodržovat maximální dovolenou rychlost v obci stanovenou v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu především s ohledem na požadavek bezpečnosti a plynulosti dopravního provozu.“

To platí tím spíše, byla-li na komunikaci, po níž stěžovatel do obce vjížděl stanovena maximální dovolená rychlost 20 km/h, protože takové snížení rychlosti stěžovateli muselo signalizovat, že vjíždí do zastavěného území (do obce) a že má svoji jízdu přizpůsobit okolním podmínkám, uvádí se mimo jiné v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Ryze gramatický výklad, že řidič je povinen dodržovat maximální dovolenou rychlost v obci

50 km/h jen tehdy, projede-li kolem značky informující o začátku obce, by vedl k absurdním důsledkům. Např. řidič, který přijede do obce vlakem a v půjčovně si vyzvedne vozidlo, by podle výkladu zastávaného stěžovatelem neprojel kolem dopravní značky „Obec“, a proto by nebyl povinen dodržovat zákonem stanove-

nou rychlost 50 km/h. Lze si jistě představit, k jakým nepřijatelným důsledkům by zmíněná interpretace mohla vést: v obcích by maximální dovolenou rychlost 50 km/h měli povinnost dodržovat pouze řidiči, kteří přijeli do obce po komunikacích osazených značkami č. IS 12a „Obec“; ostatní řidiči, kteří zahájili svoji jízdu v obci, přijeli do obce po účelové komunikaci či ti, jež by účelově objeli ceduli označující začátek obce mimo pozemní komunikaci (např. po poli), by se v obci směli pohybovat maximální rychlostí 90 km/h přípustnou pro provoz na silnici vedoucí mimo obec.

Přijede-li řidič do obce po pozemní komunikaci, která není osazena dopravní značkou „Obec“, neznamená to, že by nebyl povinen dodržovat maximální dovolenou rychlost v obci stanovenou v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

Nejvyšší správní soud dále zdůraznil, že obec je v zákoně o silničním provozu vymezena primárně jako zastavěné území. Právě zastavěnost představuje základní a klíčový znak charakterizující území obce.

„Přijede-li řidič po pozemní komunikaci do zastavěného území, měl by s ohledem na bezpečnost ostatních účastníků provozu, potenciálních chodců, zvířat nebo ochranu majetku svoji rychlost přizpůsobit jízdě v zastavěném území, bez ohledu na skutečnost, zda projel kolem značky vymežující začátek obce či nikoliv,“ řekla k případu soudkyně NSS Marie Žišková.

Stěžovatel dále v kasační stížnosti zpochybnil své zavinění ke spáchání předmětného přestupku. Podle Nejvyššího správního soudu ale okolnosti projednávaného případu spíše nasvědčují tomu, že stěžovatel jednal ve formě nedbalosti vědomé. Řidič projížděl po trase dlouhé přes 5 km skrze hustě zastavěné území obce, jež je na pozemních komunikacích běžně značkami začátek a konec obce osazeno.

Podle soudců Nejvyššího správního soudu stěžovatel měl a mohl vědět, že projíždí obcí: stěžovatelovo bydliště je v obci nacházející se 15 km od Děčína, je držitelem řidičského oprávnění již od roku 1978 a i z tvrzení stěžovatele (např., že vzl do ulice Květinová v Děčíně známému py-

tel brambor) lze předpokládat jeho minimální povědomost o tom, že ulice, na níž jeho kamarád bydlí, se nachází v obci Děčín. Neobstojí v tomto případě ani argument, že obcí projížděl v nočních hodinách za zhoršené viditelnosti.

„Trasa stěžovatele při průjezdu Děčínem je lemována pouličním osvětlením, proto je zřejmé, že i při průjezdu touto cestou v nočních hodinách stěžovatel musel rozeznat, že se nachází v zastavěném území. Při projíždění hustou zástavbou s četnými restauracemi, obchody, křižovatkami, kruhovým objezdem, továrnou či benzinovou pumpou se stěžovatel nemohl domnívat, že se nachází mimo obec, ani pokud by pouliční osvětlení nefungovalo“, píše se v rozhodnutí NSS.

Kompletní informace k rozhodnutí Nejvyššího správního soudu najdete pod spisovou značkou **1 As 183/2012** ze dne 20. března 2013.

Sylva Dostálová

tisková mluvčí Nejvyššího správního soudu

(Převzato z tiskové zprávy)

